REGERINGSRÄTTEN

RR RÄTTSFALL

Fråga om fastighetsägare varit skattskyldig för av arrendator gjorda grundförbättringar.

Besvär av TI angående överstelöjtnanten R:s och hans hustrus inkomsttaxering år 1954. — Fru R. var ägare till hälften av en jordbruksfastighet, vartill hennes fader förbehållits livstids nyttjanderätt. Hos PN yrkade TI att, då fadern under beskattningsåret utfört vissa grundförbättringar å fastigheten för en kostnad av 11.393 kr, fru R. måtte inkomstbeskattas för vad som nedlagts å hennes hälft eller 5.696 kr. Fru R. genmälde bl. a., att faderns nyttjanderätt var vederlagsfri och utan skyldighet för honom att utföra arbeten av ifrågavarande slag. Han behövde icke heller inhämta fastighetsägarens medgivande. PN ogillade yrkandet. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 27/8 1957.)

Anm.: Jämför RÅ 1954 ref. 11 (Skattenytt 1954 s. 178) och RÅ 1956 not. 1656 (Skattenytt 1957 s. 119).

Personalkostnader i jordbruk.

Besvär av hemmansägaren T. angående inkomsttaxering år 1952. T., som ägde en jordbruksfastighet och som uppgivit intäkter å c:a 144.000 kr. och utgifter å c:a 112.000 kr., därav arbetslöner c:a 37.700 kr., yrkade avdrag för kostnader för skördefest för de anställda, omkring 20 personer, med 400 kr. Festen hade ägt rum å restaurant. T. framhöll att, då liknande utgifter torde vara mycket vanliga när det gäller rörelse, borde de även vara avdragsgilla för en lantbrukare. Med nuvarande brist på arbetskraft får det dessutom räknas som en synnerligen nödvändig utgift. Den lantbrukare som inte visar denna uppskattning av sina anställda kan knappast räkna på att erhålla någon arbetskraft till betskötsel, potatisplockning och annat mera tillfälligt arbete. PN vägrade avdrag. KR: ej ändring. Hos RR anförde TI, att han numera icke hade något att erinra mot bifall till T:s yrkande, då vid taxering av inkomst av rörelse avdrag medgivits för kostnader för personalfest. RR medgav avdraget. (RR:s utslag den 5/9 1957.)

Hustrus lön från handelsbolag, i vilket mannen är delägare.

Besvär av entreprenören A. angående inkomsttaxering år 1951. — A. uppgav inkomst av rörelse såsom delägare i ett handelsbolag. Vid beräkning av bolagets inkomst yrkades avdrag för två belopp å vartdera 1.800 kr, motsvarande lön från handelsbolaget till A:s och hans meddelägares hustrur. TN taxerade A. enligt hans deklaration och medgav hans hustru yrkat avdrag för gift kvinna med inkomst av rörelse eller av eget arbete. Hos PN yrkade TI att A:s taxering måtte höjas

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:00

med beloppet 1.800 kr (samt att hustruns taxering måtte undanröjas). PN biföll yrkandet. KR : ej ändring. Hos RR framhöll A., att hustrun utfört bokföringsarbete, utskrift av räkningar, bankärenden o. dyl. för handelsbolaget. Löneavdraget för hustrun borde därför godkännas. RR biföll A :s besvär. (RR :s utslag den 29/8 1957.)

Anm.: Jämför RÅ 1953 ref. 42 (Skattenytt 1954 s. 97).

Revers avseende byggmästarearvode.

Besvär av TI angående byggmästaren E :s inkomsttaxering år 1950. — E. ägde tillsammans med annan person andelarna i en förening, vilken hade en fastighet som E. byggt. Sedan tvist uppstått mellan E. och föreningen, fastställdes av rådhusrätten ett avtal om förlikning mellan parterna, enligt vilket föreningen förpliktades att till bl. a. E. utgiva en revers å 18.000 kr. med 5 % ränta. Hos PN yrkade TI, som upplyste att reversen utgjorde byggmästararvode till E. för fastighetens uppförande, att E :s inkomst av tjänst måtte höjas med 18.000 kr. PN biföll yrkandet. Hos KR åberopade E. bl. a. en under 1951 träffad uppgörelse, varigenom E. till föreningen överlämnat sina andelar i densamma mot ett kontantbelopp å 17.500 kr. och mot avstående av alla övriga anspråk mot föreningen. Detta skulle enligt E. innebära att E. i realiteten aldrig erhållit den inkomst, varå reversen skulle utgöra ett fordringsbevis. KR förklarade, att beloppet 18.000 kr. icke kunde anses hava utgjort för E. under 1950 skattepliktig inkomst och undanröjde därför den ifrågavarande beskattningen. RR förklarade emellertid beloppet skola återföras till beskattning, enär E :s ifrågavarande fordran finge anses hava uppkommit i en av honom såsom byggmästare bedriven rörelse och i målet icke visats att fordran varit värdelös eller osäker, samt fordringsbeloppet förty borde tagas till beskattning år 1950 såsom inkomst av rörelse. (RR :s utslag den 18/9 1957.)

Försäljning av handelsbolags tillgångar: fråga om dessa sålts av handelsbolaget eller av delägarna personligen.

Besvär av källarmästaren Margit L—G. angående inkomsttaxering år 1950. — Margit L—G hade tillsammans med sin fader och sin broder bedrivit en bryggerirörelse i form av handelsbolag. Rörelsen hade av fadern och annan person förvärvats den 29/11 1938. Barnen hade inträtt i rörelsen vid en senare tidpunkt. Under beskattningsåret sålde delägarna rörelsen jämte maskiner och inventarier, varjämte fadern överlät sin hälftenandel av rörelsens fastigheter. Barnen överlät sin del av fastigheterna först enligt avtal den 1/4 1950. — PN, som i likhet med TI, vid bedömandet av frågan om taxering för den genom överlåtelsen uppkomna inkomsten utgått från att fadern uppburit halva köpeskillingen samt ettvart av barnen en fjärdedel av densamma, ansåg Margit L—G. skattskyldig för realisationsvinst genom försäljning av i fastigheterna ingående fasta maskiner. Hos KR yrkade Margit L—G. undanröjande av den nu ifrågavarande beskattningen. KR : ej ändring. RR ansåg att, enär enligt vad i målet blivit upplyst, ifrågakomna rörelse drivits av ett av Margit L—G. jämte övriga delägare innehaft handelsbolag, ifrågavarande avyttringar finge anses hava skett från handelsbolagets sida och icke från de enskilda delägarnas. Såvitt handlingarna utvisade hade handelsbolaget förvärvat den försålda fasta egendomen å sådan tid att

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:00

någon skattepliktig realisationsvinst för Margit L—G, som delägare icke uppkommit genom avyttringen av fasta maskiner. (RR:s utslag den 28/8 1957.)

Förlust genom stöld.

Besvär av E. C. Färger & Fernissor Aktiebolag angående inkomsttaxering år 1950. — Bolaget förvägrades av samtliga instanser avdrag för förlust genom att ett handelsbiträde stulit 1.700 kr., som förvarats i ett kuvert på en hylla i bolagets kontor. (RR:s utslag den 18/9 1957.)

Ränta å reverser samt reparation av brandgavel.

Besvär av fru T. angående inkomsttaxering år 1951. — Fru T. hade i samband med bodelning år 1946 övertagit en av hennes man tidigare bedriven rörelse och i samband därmed även övertagit betalningsansvaret för gåvoreverser till hennes minderåriga barn. Dessa reverser hade utfärdats av hennes svärfader och försetts med betalningsåtagande av hennes man, barnens fader. TN och PN förvägrade fru T. avdrag för till barnen utgiven ränta å reverserna. KR: ej ändring. RR medgav avdrag för räntorna. — Fru T. yrkade vidare avdrag med 698 kr från rörelseinkomsten för plåtslagning av en brandgavel å hennes affärsfastighet. Hon upplyste, att brandgaveln flera gånger putsats men att, då det visade sig att putsen fallit av, intet annat funnits att göra än att beslå gaveln med plåt. TN vägrade avdrag. PN medgav avdrag för halva kostnaden. Hos KR åberopade fru T. intyg enligt vilket kostnaden för omputsning av brandgaveln skulle uppgå till 952 kr och alltså mer än kostnaden för plåtbeklädnaden. KR: ej ändring. RR medgav avdrag med hela beloppet 698 kr. (RR:s utslag den 20/8 1957.)

Lån eller lön?

Besvär av TI angående banktjänstemannen S:s inkomsttaxering år 1951. — S., som var anställd i en bank i Stockholm, hade under sex månader av beskattningsåret tjänstgjort å en bank i London. Från banken i Stockholm hade S. för sin utlandsvistelse fått ett belopp om 3.200 kr., å vilket han lämnat banken en skuldförbindelse. PN beskattade icke beloppet såsom inkomst. Hos KR framhöll TI, att beloppet ifråga formellt utgivits som lån för bestridande av kostnaderna under den tid S. för studier skulle vistas i London. Emellertid hade arbetsgivaren utfäst sig att senare avskriva fordringen, därest S. kvarstode i bankens tjänst under fem år. Det kunde ifrågasättas att beskatta S. i den mån hans skuld hos banken bleve avskriven. Beloppet hade dock uppburits under 1950 och det torde därför vara riktigare att beskatta inkomsten under 1951. Därest S. senare skulle få återbetala någon del av beloppet, torde han vara berättigad till avdrag härför. KR: ej ändring. Hos RR upplyste TI, att beloppet månadsvis utbetalats till S. och att banken, som lämnat löneuppgift å beloppet, uppenbarligen avfört detsamma som en löneutgift i sina räkenskaper. Utfärdandet av reversen torde icke ha inneburit annat än ställande av säkerhet för eventuellt skadestånd. RR biföll TI:s talan, enär på grund av vad i målet förekommit ifrågavarande belopp å 3.200 kr. finge anses utgöra av S. under beskattningsåret från banken uppburen lön under tid, då han tjänstgjorde vid en bank i utlandet, samt S. följaktligen vore skattskyldig för beloppet vid 1951 års taxering. (RR:s utslag den 11/9 1957.)

Anm.: Jämför även RÅ 1955 not. 1940 (Skattenytt 1956 s. 124).

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:00